

ע"פ 58219/12/15 - נתנאל חזן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

09 יוני 2016

עפ"ת 58219-12-15 חזן נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת ליאורה ברודי
המערער:
נתנאל חזן

נגד
המשיבה:
מדינת ישראל

נוכחים:

המערערובאו כוחו עו"ד אלכסדר זיו

ב"כ המשיבה עו"ד נתנאל בוג'ו ועו"ד עומר סגל

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

בפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה מיום 26.12.15 (כב' השופטת ט. אוסטפלד), בגדרה דחה בית המשפט את בקשתו של המערער להאריך את בקשתו להישפט בגין שני דוחות, שעניינם נהיגה בדרך שאינה עירונית במהירות העולה על המותר. על המערער נגזר קנס בסך ₪ 750 בגין כל דו"ח (סה"כ ₪ 1,500).

ב"כ המערער הגיש לבית משפט קמא בקשה להארכת מועד להישפט, כשהוא טוען שתי טענות: האחת, שהדוחות נשלחו לכתובת שגויה של המערער, ולכן הוא מעולם לא קיבל את הדוחות. השנייה, קיים חשש לעיוות דין, באשר המערער לא ביצע את העבירות. ביצוע העבירות תועד במצלמה אלקטרונית, ומכאן שהמערער לא נתפס בכף. במועדים הרלוונטיים נהגה ברכב הגברת נהידה אברהם (סבתו של המערער). לתמיכה בבקשה צורף תצהיר של הגברת אברהם.

בית משפט קמא דחה את בקשתו של המערער, מן הטעם שהודעות תשלום הקנס נשלחו אל מענו הרשום של המערער, ואין לו אלא להלין על עצמו.

המערער הגיש בקשה נוספת לבית משפט קמא, עם פירוט נוסף הקשור לעניין כתובת מגוריו. מכל מקום, בהחלטתו

מיום 26.12.15, שב בית משפט קמא ודחה את הבקשה.

בערעור שבפניי חזר ב"כ המערער על טיעוניו. ואולם, לאחר בירור שנערך באולם התחזור, כי במועד הרלוונטי - כך לדברי המערער - התגורר ברחוב בן צבי ברמלה, ולא ברחוב עמיחי 6 (הכתובת אליה נשלח הדו"ח). הואיל והמערער לא הודיע למשרד הפנים על שינוי כתובתו, חזר בו ב"כ המערער מהטענה הנוגעת להמצאת הדוחות, וביקש להתמקד בחשש לעיוות דין. הוא ציין כי אמנם קיים פער זמנים בין מועד ביצוע העבירות לבין מועד עריכת התצהיר, אך פער זה נובע בעיקר מהעובדה שכאמור צולם המערער באמצעות מצלמה, והדוח לא נמסר לו ביד.

ב"כ המשיבה מבקש לדחות את הערעור. אמנם המערער צרף את תצהירה של סבתו, אך על פניו קיים ספק אם הוא מקים הגנה טובה למערער, בשל פער הזמנים בין מועד ביצוע העבירה והן בשל חוסר הסבירות, כך לדעת ב"כ המשיבה, שסבתו של המערער נהגה בשני המועדים האמורים במהירות כה גבוהה.

לאחר ששקלתי את כל השיקולים, החלטתי לקבל את הערעור ולהחזיר את התיק לבית משפט קמא, כנגד תשלום הוצאות. אמנם נכון הדבר כי קיים פער זמנים בין מועד ביצוע העבירות (האחת בוצעה בינואר 2013 והשנייה בוצעה בינואר 2014), אך סבורני כי משאדם אחר הגיש תצהיר, שלפיו הוא זה שנהג ברכב, יש לברר את הטענה לגופה, וזאת על מנת למנוע עיוות דין (ראה למשל ע"פ (מרכז) 4491-09-07 עפ"ת 29300-02-15 ועפ"ת (מרכז) 39220-12-11).

אשר על כן, אני מורה על ביטול ההחלטה הדוחה את הבקשה להאריך את הבקשה להישפט בגין הדוחות.

התיק יוחזר לשמיעה בבית משפט קמא, וזאת בכפוף לתשלום הוצאות בסך 2,000 ₪, אשר יופקדו בבית משפט קמא.

התיק יועבר לשופט ט. אוסטפלד, סגנית הנשיא, לקביעת המשך סדרי הדין בתיק.

ניתנה והודעה היום ג' סיוון תשע"ו, 09/06/2016 במעמד הנוכחים.

ליאורה ברודי, שופטת

הוקלדעלידיאילנהקוזיאשוילי